

KAINA:

Metams 5 rb., pusme-
čiui 2 rb. 60 kap., 3
mėnesiams 1 rb. 30 kp.
1 mėnesiui 45 kap.

Skyrium numeris 5 kap.

M. II.

Lietuvių Balsas

Balandžio 3 d. 1916 m.

Redakcijos ir Administracijos adresas: PETRAPILIS, Baskov per. № 29,
Tel. 652-02.

Redakcijos sekretorius L. Noreika priima kasdien, be sekmadienių, nuo 12—2 val. dieną.

SKELBIMAI:

Petito eilė (4 skiltys)
prieš tekstą 60 kap.,
po teksto 30 kap.,
Darbo ieškantiems:
eilė 10 kap.

Giminių ieškantiems
eilė po teksto 10 kap.

№ 27 (56)**Katalikų domei!**

STASIO JACKEVICIAUS sandėlyje,

MASKVOJE, gaunama «DANGAUS ŽVAIGŽDUTĖS» maldaknygių ir kitokių paprastais ir gerais aptaisais.

KRYŽELIŲ, MEDALIKELIŲ, pakeičiančių škaplierius, su lietuviškais parašais ir metalinių bei sidabrinių RETEŽELIŲ, RAŽANČIŲ — stiklinių, kukuvių bei medinių.

Didelis pasirinkimas įvairių LIETUVIŠKŲ ATVIRUKIŲ: VELYKINIŲ ir kitokių.

KNYGŲ: «Lietuvos virėja», Kristaus gyvenimas» ir «Šv. Istorija» Šusterio.

Čia pat priimama

„Lietuvių Balsas“

prenumerata ir skelbi-
mai (redakcijos kaina).

Kreipties: С. И. ЯЦКЕВИЧУ, МОСКВА, Сретенка, Селиверстовъ пер. домъ
№ 4, кв. 6. 483—5

„Lietuvių Balso“ Skaitytojams.

Balandžio 1 dieną baigiasi pirmas šių metų bertainis. Kas buvo užsisakęs „Lietuvių Balso“ tik 3 mėnesiams, kviečiame pasiskubinti užsisakyti ir toliau. Neužsimokėjusiems lig balandžio 7 dienos, „Lietuvių Balso“ siuntinėjimas bus sustabdytas. 2

Lietuvių Draugijos

nukentėjusiems dėl karo šelpti
Charkovo skyrius persikėlė kitan
butan: Ярославская ул. д. № 18.
329—1

Petrapilis, balandžio 3 d.

Kad ir retkarčiais, bet vis tenka išgirsti, keliant svetimoje spaudoje, sakysim, kad ir vokiečių, mūsų šalies ir mūsų tautos ateities klausimą. Dabar vokiečiai nuo pernai vasaros turi užimę mažne itvisą Lietuvos žemę. Karas vis ar šiuomet ar tuomet baigsis, ir vokiečiai, tikėdami ir save drąsindami, kad karas baigsis jų laime, tai vienas tai kitas ima statyti įvairius projektus, kas reikia daryti su jų užgrobtomis žemėmis. Pasirodo tai viena tai kita knyga arba brošūra, tai laikraščiuose straipsnių apie užimtas žemes ir apie tautas, kurios jose gyvena. Dalyvauja ginčiuose ir savo sumanymus kisa įvairių įvairiausių žmonės: laikraštinkai, publicistai, laikraščių korespondentai, vokiečių junkeriai (didieji dvarininkai), pagaliaus universitetų profesorai su augštais daktarų laipsniais.

Kiek tenka patirti, daugumas siūlomųjų sumanymų yra ne mūsų naudai. Kaip jau buvo rašyta „Lietuvių Balso“, toks Broedrich von Kurmahlen daugiau nieko nežada Lietuvai, kaip tik atimti iš žemes ir rusų ir lenkų dvarus ir kolonizuoti juos vokiečiais. D-ras Michaelis, „Berliner Tageblatt'o“ korespondentas, išbuves Lietuvoje kelius mėnesius, aiškina vokiečių visuomenei ir stengiasi jai įkalbėti, kad vokiečių užgrobtose žemėse gyvenančios tautos, kurios dar nesantios susikristalizavusios, neturinčios dar nusistovėjusios tautybės sąmonės, nežinančios savo sienų, sumi-

šusios su kita kita. Duok, girdi, joms tautinę autonomiją ir žiūrėk — tos tautinės autonomijos tuoj susikibs kita kitai į plaukus. Tiesa, esanti tautoms, kaip lietuvių, sena sena kultūra, esąs kažkoks nesąmoningos savistovybės geismas, bet tai sukėlęs tik karas — karas praėjęs ir vėl visa nuslūgslą. Tad vokiečiams nėsą ko bijoti. Jų landšturmistas, jų mokytojas padarysį savo darbą, ir Lietuva virsianti vokiška. Vokiečių filosofai stato dabar sofistiškas teorijas, kurios pateisintų ir svetimų žemių užgrobiimą, ir mažųjų tautų pavergimą.

Koki iš to viso išvada? Ji tegali būti tik tokia, kad mūsų likimas, mūsų tautos ir mūsų šalies klausimo išrišimas daug pareis ir nuo mūsų pačių, nuo to, kiek mes mokėsime tinkamai atremti leidžiamas paskalas ir pastatyti mūsų klausimą taip, kaip mes norėtume. Iš to dygsta didelė mūsų visų, ypačiai inteligentų, pareiga kuodaugiausiai ir kuoplačiausiai informuoti svetimas tautas apie save. Mums Rusijoje gyvenantiems lengviausiai pasiekiamą ir prieinamiausią yra rusų spauda. Į ją mes turime kreipti domės. Mes turime rūpintis, kad rusų spauda rašytų apie mus kuodažniausiai ir kuodaugiausia, kad joje, kiek leidžia aplinkybės ir gyvenimo sąlygos, būtų keliama ir aiškinami mūsų norai, mūsų, kaip skirtingos tautos, pageidavimai. Užsienių spauda, kad ir sąjungininkių tautų ir valstybių, mums daug sunkiau prieinama, o prieininkų spauda, kaip sakysim, vokiečių, mums yra visai nepasiekiamą. Čia darbas ir pareiga užsienių lietuvių, ypač Amerikos.

Mums labai svarbu, kad sąjungininkių valstybių ir neutralinių šalių visuomenė būtų gerai informuota apie lietuvių ir Lietuvą; taip pat svarbu, kad ir priešingoji pusė, sakysim — vokiečiai, gerai žinotų apie mus; trumpai sakant, mums ir Lietuvai svarbu, kad susidarytų palanki opinija mūsų reikalams visų, o ypač tų šalių, kurios dalyvaus ir turės balsą būsimose taikos tarybose.

Amerikos lietuvių visuomenė iš pat karto suprato, kokias jai pareigas užkrauna šis karas ir sunkus Tėvynės padėjimas. Ji pajuto, kad neužteks vien šelpti karo aukas, kad reikia ir pozityviai pasidaryti politikos srityje, stengiantis išgauti Lietuvai geresnes, laisvesnes, lengvesnes gyvenimo sąlygas po karo, negu buvo prieš karą. Tuo tikslu Čikagos lietuvių seimas 1914 metais, greta Tautos Fondo, sudarė tam tikrą Tautos Tarybą, kuriai pavedė rūpintis Lietuvos politikos reikalais. Iš Tautos Tarybos darbų žinome, kad ji yra padavusi Amerikos Jungtinių Valstijų prezidentui memorandumą.

Dabar neseniai, vasario 24 d. n. k., lietuvių delegacija vėl buvo Jungtinių Valstijų kongrese, kuriam plačiai nupasakojo apie lietuvių ir Lietuvos reikalus. Kongresas, tautų deputacijų paragintas, priėmė žinomą Farr'o rezoliuciją apie pavergtas tautas. Vis tai yra svarbūs žingsniai. Bet jų toli gražu negana. Reikalinga nuolatos nenuilstant sekti tiek neutralinių tiek kariaujančiųjų šalių balsas apie mažasias ir, kur tik galima, kur tik pasigirsta mažosios tautos ir tarp jų mums lietuviams neteisą ir nepalanki nuomonė, reikia pasistengti atitaisyti ir pakreipti geron pusę.

Tas darbas yra gal ne mažiau svarbus, kaip tiesioginis nukentėju-

sių tautiečių šelpimas, ir mes turėtume jo neužmiršti ir neapleisti nė valandėlei.

VALSTYBĖS DŪMA.

Kovo 28 d. posėdis.

Val. Dūma svarsto įstatymo sumanymą paskirti 40 milijonų rublių naujam geležinkeliiui pradėti dirbti. Tas geležinkelis eisias iš Petrapilio Ribinskan pro Mgą, Solcus, Ovinisčę ir Mologą. Iš Ovinisčės dar eisianti šaka Raudonajan Cholman. Sumanymas priimamas vienu balsu.

Svarstomas žemės darbo ministerijos įneštas versliųkų pjovimo įstatymo sumanymas. Šituo įstatymu draudžiama pjovykloms iruti ir pjauti pardavimui jaunesni, kaip 1½ metų, versliukai. Keli valstiečių atstovai, jų tarpe ir Keinis, aiškina, kad įstatymas kenksias valstiečių reikalams. Žemės darbo ministerio padėjėjas Glinka sako, kad dar esąs įneštas sumanymas sumažinti mėsos vartojimą. Tai, jei reikia mažiau valgyti mėsos, tai visupirma turį būti mažiau valgoma tokios brangios, kaip jaunų gyvulių mėsa. Dūma įstat. sumanymą priėmė.

Kovo 31 d. posėdis.

Didžiumą sumanymų V. Dūma priima be ginčų. Tarp kita ko priimtas įstatymas mokesnio nuo pelno.

Siek tiek buvo ginčų dėl sumanymo perdirbti Tam tikroji taryba pabėgėliams šelpti.

Januškevičius sako, kad minėtoji taryba pabėgėlių šelpimą pavedusi organizuoti evakuotiesiems gubernatoriams, nieko bendra neturintiems su žmonėmis. Be to, didelių sumų visai be kontrolės buvę skiriama tokioms organizacijoms, kaip Zubčaninovo „Šiaurės pagalba“. Pabėgėlių padėjimas nė trupučio nepagerėjęs, tik padaugėję frontuose įgaliotinių. Šie gauna didelių pinigų, o pabėgėliams, kaip ir pirmiau, tebėsa duodama tik po 15—20 kap. Įvedimas tarybų 9 Dūmos narių vietoje 7 nieko nepadėsias. Reikia perdirbti tam tikrų tarybų įstatymas ir įstatymu įsteigti tam tikrą Dūmos kontrolės komisiją.

Sumanymą Dūma priima.

Ar gi sfinksas?

Vokiečių laikraščio „Berliner Tageblatt'o“ korespondentas dr. P. Michaelis, išbuves Lietuvoje ir Latvijoje apie du mėnesius ir sugrįžęs iš ten, rašo savo bendrus įspūdžius. Du straipsniu, vienas „B. T.“ šio mėnesio 144 numerį, antras — 148, pavadintu vienu vardu „Didysai sfinksas“.

Dr. P. Michaelis baigdamas apie vokiečių frontą, kur esą viskas aišku, gera, kur vėl drąsiai laukiama išmušant didelės valandos, sako, kad su fronto užpakaliu visai kitiškai. Čia tikras nuomonių, norų mišinys, čia stojas vokiečiams prieš akis naujas, paslaptingas sfinksas.

Visą tą svajonių, įsitikinimų mišinį, dr. P. Michaelis mato esant kilus iš Rusijos, iš jos niekuo nesuvaržytos platumos. Čia nė jokios bendrumos, nėra vieno, viską jungiančio

VORONEŽE „Saulės“ KURSUOSE bus pradėtas naujos jaunikačių ir mergaičių, norinčių liaudies mokytojų teises įgyti, kuopos rengimas.

Norintieji įstoti į tą kuopą turi turėti 4—5 klasių didumo mokslą ir išreikšti savo norą, paduodami savo adresus Centralinio Lietuvių Komiteto įgallotiniui Kanauninkui Olšauskiui: Voronežas, Mažoji Dvorianska gatvė № 21.

Apie mokslo pradžią bus paskelbta vėliau.

„SAULĖS“ Draugijos pirmininkas
Kanauninkas K. Olšauskis.
468—9

Kas iš atskirtųjų nuo Tėvynės, gyvenančių Petrapilio mieste, norį dvasios reikalams skaityti „LIETUVIŲ BALSA“, bet neturį kuo už jį užsimokėti, galį kreiptis į Petrapilio Lietuvių Draugijos Komitetą (11 Rota № 15, b. 28), kuris reikalingiems siųdys minėtąjį laikraštį dovanai. 569—1

Reikalingas lietuvis agronomas

OKIO KURSAMS VESTI
KOSTROMOJE.

Algos iki 150 rub. mėnesyje. Kreipties: Kostroma, Rusina 34, Lietuvių Komitetui.

503—3

obalsio, nes „čia Rytuos gali būti kalbama tik apie besidarančias tautas, kurios dar nei ligi visiško savistovumo nėra išsivystę, nei nuo savo kaimynų nėra įgiję griežtos sienos. Toksai sprendimas, rodos, prieštarautų tiesai, jeigu prisiminsime, kad juk seniau būta Orde no valstybės, galingos lietuvių valstybės ir didžiosios Lenkijos“. Bet tos valstybės buvusios visai kitokio būdo, neg šiandieninės, — tai buvęs tik politinis vienos tautos iškilimas virš kitos, politinis galingumas. „Jos nežinojo pačios, kas iš tiesų joms būtinai išaugti stipria tautine vienu“. Tame politiko pavergime, reiškia, dar nebuvo dvasios pavergimo. Pavergtoji tauta savo tautos ypatybes galėjusi vystyti ir toliau. Dr. P. Michaelis nemini, kad Ordenas jau žinojęs, kaip sudaryti tautinę vienumą, jis daręs ją, pavergęs prūsus ir įsibrukęs Latvijosna.

Dabartinę sąmaistę didina dar tikėjimo skirtumas. Kad latvių dauguma liuterių, o lietuvių — katalikai, tai to vaisius toks, jog šiedvi abidvi tauti gimini yra maž daug tokio jausmo tarp savęs, kaip katė su šunim. Gi vėl dvarų žemės Latvijoje vokiečių rankose, Lietuvoje ir Gudijoje lenkų, taigi tarp dvarininkų ir valstiečių, tarp skirtingos tautos žmonių, vėl skirtingumas nuomonių ir simpatijų.

Nors dr. P. Michaelis ir nemato tautinių tendencijų praityj, vis dėlto pripažįsta, kad viešpatavimų mainymasis šitam krašte palikęs savo pėdsakus. Buvo lietuvių valstybė, paskui lenkų, galop viską užgriebė rusai. „Taip ir šiandien, veikiant griežtai rusų pastangoms ir darbams — supjudyti tas tautas, nestinga simpatijų Rusijai“.

Viso to šių tautų politikos nesubrendimo ir nepriaugimo pamato dr. P. Michaelis ieško giliau. Jis mato tautai žemame švietimo stovij. „Geriausia vis dėlto su latviais Kurše. Ir tai dėlto, kad jie ten išėjo vokiečių mokyklas. Ten iš tukstančio moka rašto 709, gi Lietuvoj tik ištisi keturi šimtai“. Gudijoje esą dar kur kas blogiau. „Pačiuose Lenkuose — išimtis, jei žmogus iš liaudies paskaito šiek tiek“.

Vienok „Nežiūrint viso to, šitoje šalyje esama giliai jaugusios kultūros, tik reikia šita sąvoka suprasti visai kitaip, neg ji suprantama Europos vakarų tautose. Viešpataujanciojo sluoksnio kultūra šitam krašte yra išmokyta ar antmesta iš kitur, todėl masei nesuprantama ir nepakenčiama. Gi liaudies kultūra — tukstančių metų vaisius; ji reiškiasi namų architektūra, namų ir ūkio padargais, dėvėjimu, tikybos nusimanymais, dainomis ir pasakomis. Ta kultūra gyveno pavyzdžiui, bėgo iš tėvo lūpų į lūpas sūnaus, iš motinos į dukters; primityvėse tautose atmintis išauklėjama tiesiog nepaprastai stipri ir tikra, todėl visai nenuostabu, kad Rytuose randama įstabių dainų, melodijų ir patarnių šaltinių. Be abejo, šitos visos tautos visai nėra Rusijos vakarų barbarai. Jų tautiniai turtai gali būti dar brangesni, neg kai kurių kulturingųjų tautų. Bet joms stin ga aiškaus supratimo — jų vertės, kurią jos įstengė išskirti eilėje kitų tautų. Juo giliau kultūros šaknys smigo praeitin, tuo mažiau ji keitėsi laikui bėgant. Ir vokiečių ricieriams lietuviai visai nedaug vaidinos kitaip, kaip jie šiandien yra“.

Iš to daroma išvada: „Taigi būtų tik veltui ieškoti šių „kitataučių“ masėje kokios nors sąmoningos tautinės tendencijos. Jų norai ir siekiai galėtų būti ir labai smarkūs, tik jie tūno anapus sąmonės“. Tyrinėjant kila įspūdis, kad šitie sodžiaus žmonės patys gerai nenusimano, ko jie nori, o tik pusiau nesąmoningai svajoja“.

Bet apie ką gi ten taip pusiau nesąmoningai svajojama? — „Autonomija obalsis vaidina didelę veikmę. Latviai nori būti nepriklausomi, lietuviai irgi, lenkai lygiai taip pat“. Čia dr. P. Michaelis nusišypsodamas pabrėžia: „Bet jeigu paklaustum, kas

jų suprantama ta sąvoka, neišgirsi jokio aiškaus atsakymo“. Žinoma, tokio, kokio vokiečiai nori. „Man paklausus vieno lietuvių autonomisto, kaip gi jam ištisų atrodo išsvajotoji lietuvių ateities žemė, su dviem milijonais gyventojų, ūkio, politikos ir kultūros srityse, jis nurodė, kad juk Černogorija dar mažesnė buvusi“.

Ir pasitenkindamas visu tuo, dr. P. Michaelis sako: „Negalima jokiu būdu nepastebėti to, jog šitos tautos, susipynusios viena su kita daugeliu ryšių, mato viena kitoje aršiausį savo priešininką. Ir šitos tautinės autonomijos, bemač, tuojau susikibtų viena kitai į plaukus“.

Taigi iš viso to kardinalinė išvada: „Aišku savaime, kad šitie tautiniai norai ir reikalavimai įvykti negali“ (mano pabraukta).

Vietoje tos vilties, kuri žmonėse, jei dar ir nenuvokta gerai, bet kuri jau stipriai veržiasi viršun, žadama vien tat, kad dabar atėję vokiečiai, kurie mokysią juos. „Vokiečiui čia belieka vien mokytis ir aukotis“. Ir „vokiečių landšturmistas šitoje šalyje jau dabar tikras kultūros nešėjas“. Gi landšturmisto kultūra reiškiasi tuo, kaip buvo džiaugtasi „Berliner Tageblatt“ prieš mėnesį, jog jis pakeičia vokiškais vietinius „nepatogių“ vardus ir jog jis moko vietinius gyventojus ištarti vokiškus žodžius. Kaunas buvo pavadintas visai vokišku miestu, kadangi ten įvestas vokiečių laikas, visos iškabos rašomos vokiškai ir nebeliko daugiau nė vienos gatvės senu vardu. Tikimasi, kad po landšturmisto ateis vokiečių mokytojas, kuris sulygins kalbą, ištaisys klaidingai parašytas iškabas, paskleis visur stiprią vokiečio dvasią.

Nors dr. P. Michaelis pats puikiai pastebėjo, kad tų visų tautų turima dar gilesnė, kaip kieno, kultūros, tvirtai besilaikančios nuo visokių pašalinių įtakų ir dabar reikalaujančios visų sau būti teisių, vienok šaltai paaiškina taip: „Tai karo kaltė, kuri įžiebė žmonėse miglotą svajonę. Pasaulio karas nesąmoningai pastumdė svetimas tautas į ūkanotą nerimavimą“. Bet tas nerimavimas nėsas vokiečiams pavojingas: „Mes galim ramiai laukti šito proceso nugalant“.

Galop ir pačiam dr. P. Michaeliui tasai sfinksas jau nebesirodo didelis ir paslaptinis. Ta nuomonių ir lūkesių sąmaistis, kurių kalta buv Rusija, tik dar pagreitinanti vokiečių darbo. Del jo vokiečiai ramūs.

Tuo labiau joks tai sfinksas mums. Ir landšturmisto ir vokiečių mokytojaus kultūra virs tik parodijos tinklu, kuris, jeigu ir apipainios mumis, tai tik tam, kad iš tų miglotų, iš gilumos dainos ir pasakų siekiančių ūkanų, mes išskeltumėm sau ugnį.

Ignas Jurkūnas.

Stokholmas,
26—III—1916.

Lenkai ir Rusai.

(Antano Cholodniewskio knygelė: „Istota walki polsko—rosyjskiej“.

Šitoje žinomo publicisto A. Cholodniewskio knygelėje gvildomos rusų ir lenkų antagonizmo priežastys.

Pasak autoriaus, visi maną, kad antagonizmas bei kova tarp lenkų ir rusų kilę dėl kultūrų skirtumo. Čia vakarai — katalikų bažnyčia, lotynai, ten rytai — Bizantai, stačiatikybė. Taip maną veik visi, taip vadovavęsis savo ideologijai Vyriausiasis Komitetas (Naczelnij Komitet).

Iš tiesų, visai netaip esą. Negalima visa ko, esą, aiškinti kultūros skirtumu. Istorija rodanti ką kita. Dažnai atsitinka, kad artimos kultūros valstybės tarp savęs nesutinkančios, o tolimos, priešingai, sutinkančios. Yskiausias pavyzdys — Jogailos Lietuva ir Lenkai.

Jogailos Lietuva buvusi tikrai gudiška valstybė, nes gyventojų dauguma buvę gudai ir jai darę daug įtakos. Diduomenė ir bajorai kalbėję gudiškai, patsai Jogaila motynos, Tre-

rės kunigaikštystės, buvęs išauklėtas gudas. Esą, visos rytų ypatybės. O Lenkai? Lenkai tuomet jau siekė valstybės augščiausio laipsnio liuosybės. Lietuva tai buvusi „klasinis despotizmas“.

Didysis kunigaikštis buvęs visos kunigaikštijos viešpačiu ir darydavęs su savo valdiniais, ką norėdavęs, nieko nevaržomas. Bajoras — belaisvis. Nei vesti, nei savo šeimos, nei turto tvarkyti, nei savo žemės sienų apieisti, be kunigaikščio sutikimo negalėjęs. Horodlės unijos aktai platingai tat skelbią: „nelaisvės jungas, kuriame buvo ligi šiol užbrakinti, užraišioti, nuo jo kaklo nuimamas ir atrišamas“. Vienok skirtumas padėjęs susijungti. Lenkų liuosybės bajorus lietuvių viliojusios.

Daugiau faktų: prancūzai ir anglai, lenkai ir vokiečiai — nors vienos civilizacijos tautos, amžiais korojusios; rusai ir prancūzai skirtingų kultūrų — sėbraują; bulgarai su turkais prieš serbus.

Rusų ir lenkų kovos paslaptis visai kita kame esanti. Kova turinti politikos motyvų. Ir Lenkai ir Rusai kovoją tarp savęs, norėdami savo valstybės sienas praplėsti, būtent — del Gudų ir Lietuvos.

16 amžiuje ir Rusai ir Lenkai apsiėmė stiprus esą organizmai. Abu norį praplėsti savo sienas. O jų tarpe šalys, kurių gyventojai nesugebėję išdirbti savitam gyvenimui tam tikrų formų. Jie kultūros srityje greičiau atgal šliaužę. Tos šalys: Lietuvos Gudai, Ukraina, Gudai, Raudonoji Rusė. Ukrainiečiams ir gudams, maža kuo apsiėmė masėms, viešpatavę lenkai ir rusai.

Gedimino ir Algirdo Lietuva nugalėjusi mažrusius ir gudus. Vienok Maskva išsiluosavusi iš totorių jungo ir šiaip jau besitvarkanti, pradėjusi derybas su Lietuva dėl tų „nuo amžių rusų“ žemių. Lietuviai padarę su lenkais uniją ir tuomet rusai užpuolę Rzeczpospolitą. Vienok Rzeczpospolita ginantis, stiprėjanti. Tuomet prasidedanti ilga kova del tų žemių — Smolensku, Kievu apsienuotų.

Iš Riurikų giminės paskutiniai valdovai nors nepaveržę tų plotų, vadiną save „visos Rusės carais“, lenkai gi per diplomatijos derybas pataria vadintis „savo Rusės“ carais, kadangi kitos „Rusės“ esanti Lenkų nuosavybė.

Ilgainiui įsistiprėję Rusai Gudus ir Ukrainą prikeriā prie savo valstybės kūno, kaip vienos rusų tautos atskali.

Lenkai kuo galėję prieštarauti, priešintis? Tegalėję pradėti kolonizuoti, o kolonizavimas turėtų siekti giliai, lig pašaknų. Tikslingu ir tankiu lenkų gaivalo išsklaidymu priva-lėję sujungti tuos plotus į vieną valstybės ir tautos organizmą. Ant, kaip vokiečiai sujungę slavus ir prūsus. Vienok asimilecija ėjusi palengva, ir šalies būdas neatsimainęs. Lenkai gy-nę tas šalis, istabiai ir gausingai jų gyvenimo laisvumui apsiėmę. Rusai gi einą prie tų šalių organizuota valstybės jėga.

Tudviejų tautų, lenkų ir rusų, kovos priežastis tai esąs noras paveldėti tarp judviejų esančias žemes, o kultūros motyvai — dalykas antrinis. Lenkmečiai buvę ne del to, kad blogiausia buvę lenkams gyventi: gyventi tais metais buvę gana gera. Ginčiai ir kova esanti vien tik del Lietuvos ir Gudų. Lenkai ir dabar, senai jau Rzeczpospolitos netekę, varžasi del tų tradicinių siekimų į rytus. Jų priešininkas kas kartas stiprėjęs, bet lenkų minties niekas nesulaikysias. Rusuose del šito klausimo esanti viena nepergalima pažvalga: jie nesutiksia amžiais.

Muravjovas baudęs Lietuvą skaudžiai. Muravjovas dekabristas, dekabristų vardu delegatams lenkams atsakęs: „Tai kas kad Lenkams atimtos tos gubernijos? Gudai, Juodgudžiai, Kievas, Volinė, Podolija — mūsų išsivystimo vieta, vėliau iš mūsų lietuvių ir lenkų atimta. Mes norime nepriklausomybės Lenkams, vienok tegu jie negrėžia akies mūsų žemes“. Čia visi — kairiausieji ir dešiniausieji

—solidaringai šaukia: „Čia kompromiso nėra!“

Rusai giną savo „nuo amžių tėvynės“ Dniepro ir Dauguvos paupius. Vienok jautri lenkų tautos siela, dar tebegyvendama vakarykščio didumo ir puikumo atsiminimais, kiek kartų išgirdusi didį obalsį, niekad nesvyravusi, kiek kartų tik subliksnojusi viltis, kad tos žemės, „svetimų pajėgų atimtos“, busiančios vėl atgriebtos — nuo Dniepro lig Dauguvos.

Lenkų restauracijos programa — neišsivadėjimas nei Lietuvos, nei Gudų.

J. S.

Korespondencijos.

PETRAPILIS.

„Chamska mowa“. Lietuvių laikraštis — niekai.

1. Kartą užėinu pas savo pažįstamus ir ten sutinku dvi paneli iš lietuvių bendrabučio. Įsikalbame. Klausiu:

— Tai tamstos, tur būti, einate į lietuvių kursus?

— Kokie tie lietuvių kursai, mes mokinamės lenkiškai, — atkirto jiedvi aštriai lenkiškai.

— Kame gyvenate? — klausiu.

— Bendrabutyje prie Fontankos.

— Juk ten lietuvių bendrabutis, — sakau.

— Tai kas, kad lietuvių, bet mes visados kalbam lenkiškai, net perdėtinė su mumis ir kalba lenkiškai ir labai mudvi gerbia. Mūsų mama ne-kentė lietuvių. o mes, mat, imsimė ir mokysimės jos — „nigdy na świecie, jakiej, jakiej mowy, ale tej chamskiej — to nie“. Mes mokomės rusiškai, vokiškai, o kaip lietuvių kalbos pamokos, mes einam namo. Kaip parei-nam, tai ateina vienas studentas mus mokyti lenkiškai.

praėjus kiek laiko, mes vėl susitinkame toje pačioje vietoje. Viena panelė nauja suknelė ir naujais batukai.

— Matai, tamsta, vis ant lietuvių kalbate, o matot, kaip geri lietuviai, kaip gražiai jus aprėdė.

— Arba tai jie, tai komitetas duoda.

— Na, kad ir komitetas, bet vis lietuvių.

— Niech ich djabli, tych litwinów, jie tik erzina. Tos panelės, kurios kartu gyvena, taip pat niekina lenkus, o jos to nežino, kad lietuviai, nors jis būtų mokyčiausias, bet „wszystko jedno chłop“.

Kaip tai kartais išeina keistai. Žinome, kad bendrabučiuose netelpa visos mokinės, dėlto buvo nepriimtų tokių, kurios mokyties ir lietuvių kalbos ir turi tikslą pasimokiusios grįžti tėvynėn ir darbuoties savo broliams lietuviams, tuo tarpu bendrabučiuose turi užėmusios vietas tokios, kurios niekina savo brolius ir tuos pačius lietuvius, kurie jas šelpia ir moko.

Žemės dulkė.

2. Šitas kas man atsitiko prie šv. Stanislovo bažnyčios. Man tai didelė naujiena, nežinau, kaip kitiems.

Išėjęs iš bažnyčios nusipirkau „Lietuvių Balsą“. Man ji bevartant, bežiūrint ir beskaitant, prieina prie manęs jaunas vaikinys, jau ir lietuviškai gerokai pamiršęs, ir klausia:

— Na, ką gera berašo tos lietuviškos gazetės.

— Ar tamsta neperki „Lietuvių Balso“, — klausiu aš jo.

— Ne, aš tokiais niekais neužsiimu. Kad man lenkiškas arba rusiškas laikraštis, tai dar bent naudos būtų, tik bėda, kad skaityti nemoku lenkiškai.

— Tamstai trūksta pr., o ne naudos lietuviškame laikraštyje, — sakau aš: — gal kada ir branginsime lietuvių kalbą ir norėsime kalbėti ir skaityti lietuviškai, bet tada gal nebėbūti ko. Juk lietuviškas laikraštis dar neseniai atsirado. Mes turime jį branginti ir skaityti visi, kad vėl neišnyktų ir kad mes, svetimame krašte gyvendami, neužmirštume savo kalbos ir tėvynės, kurių meilę taip gražiai žadina „Lietuvių Balsas“.

Vaikinas nieko nabepasakė į tuos mano žodžius, tik susimastęs nuėjo. Antanas Kvetkauskis.

KOSTROMA.

Okio kursai. Pabėgėlių darbininkų kuopos. Lietuvių vakaras. Batų dirbtuvės.

Kovo mėnesio pradžioje Kostromos Skyriui Žemės Departamentas leido netol miesto įsteigti, vasaros sulaukus, žemės ūkio praktikos kursus ir paskyrė tam reikalui 1000 rb. Skyrius jau nunuomuoja, nuo miesto 8 varstai, viensėdėlių; jis tarėsi su gubernijos agronomu, kurs pasižadėjo padėti darbui. Dabar skyrius rūpinasi suieškoti lietuvių agronomą arba šiaip jau ūkio žinovą. Už darbą žadama gerai mokėti. Kas norėtų paimti tą vietą, prašoma nelaukiant atsiiepti.

Belaukiant vasaros, jau pradėta rūpintis iš lietuvių pabėgėlių sudaryti kuopos laukų darbams dirbti.

Velykoms taisomas lietuvių vakaras.

Dar pažymėtina: Skyrius apsiėmė kas mėnuo pagaminti 100 porų batų kareiviams apauti, užtat dviem skyriaus darbininkam, batų siuvėjam, vyriausybė atidėjo šaukimą kariuomenėn.

Anykštėnas.

IVAŠČENKOVAS, Samar. gub.

Čia aš jau gyvenu 8 mėnesius. Lietuvių darbininkų čia yra nemaža suvažiavusių, daugiausia iš Rygos; na, bet jie ne Rygos gyventojai, nes Rygon buvo atvažiavę tik dirbti. Iš lietuvių darbininkų gyvenimo nieko negalima pranešti, nebent tiek, kad tarp lietuvių darbininkų nematyti jokio rūpesnio šviesties ir lavinatis.

Žmonių čia dabar kimšte prikimšta. Kitą kartą ateini iš dirbtuvės, negali kąsnelio juodos duonos nusipirkti.

Visas vietos gyventojų ir atkeliavusių iš toliau pasilinksminimas — kortos ir vadinamosios „kisluškos“ gėrimas.

Kovo 4 d. vienoje dirbtuvėje atsitiko didelis sprogdymas; sprogo granata. Daug sužeidė, o vienas iš didelių žaizdos tuojau mirė; kiti nugabenti Samaron ligoninėsn.

O. S. Z.

Zinios.

Petrapolis.

Miesto Dūmose. Kovo 30 d. miesto Dūmos posėdyje buvo renkamas šiemet pirmininkas.

Miesto galvos pavaduotojas, jo padėjėjas D. Diomkinas kalbėjo apie mėsos sumažinimą Petrapielyje ir nurodė, kad miesto sandėliuose esą tikrai apie 500.000 pūdų šaldytos mėsos ir daugiau nesitikima atvežti. Šios mėsos užteks lig pusei birželio, o atvežti bus galima tikrai vėlybą rudeni. D. Diomkinas pasiūlė neduoti mėsos iš miesto sandėlių trečiadieniais ir penktadieniais. Po kilusių ginčų dūma nutarė duoti mėsos iš miesto sandėlių, pradėdant nuo balandžio 18 d., tikrai nekurias dienas per savaitę: sekmadienį, antradienį, ketvirtadienį ir šeštadienį. Geresniai sutvarkymui posėdis pasiūlė įvesti Petrapielyje mėsai kortelių sistemą.

Apkainuoti nukentėjusių nuo karo gubernijų pasėlius kovo 31 d. buvo specialinės tarybos posėdis. Pasėliai bus kainuojami dešimtinėmis. Posėdin kvieisti: Lenkų centralinio piliečių komiteto pirmininkas gr. Č. Krasickis, Vilniaus piliečių komiteto igaliotinis Konča, vyriausias pabėgėliams šelpti igaliotinis Val. Tarybos narys Zubčaninovas, Volinijos zemstvos igaliotinis Bieliajevovs, Minsko žemietybės gr. Čapskis, Podolės žemietybės — Val. Tarybos, narys Rakovičius, Besarabijos žemietybės — Val. Dūmos atstovas Sinadina, Val. Dūmos atstovas Sviencickis, Val. Tarybos narys

Lopatiniskis, Kauno gubernijos bajorų vadas Mileris ir ūkio ekonomijos skyriaus vedėjas Koška.

Caro įsakymu, kariuomenės ministeris paskirtas žiūrėti fronto užpakalyje artilerijos, karo technikos ir intendatūros įstaigų, taip vidurinėse gubernijose, taip ir fronte. Taip pat leista pačiam kariuomenės ministeriui ar jo igaliotiems žmonėms žiūrėti kariuomenės ir įstaigas, kuriose kas nors kariuomenei ruošiamas.

Balandžio 3 d. sekmadienį, Petro D. mokyklos koncerto salėje (Fontanka, 62) Rusijos miestų sąjungos rengiama paskaita tema: „Apie mūsų belaisvių padėjimą“. Skaitys: prof. P. I. Liublinskis, — Mūsų belaisvių teisės. V. V. Markozovas, — Vokiečių nelaisvėje. K. K. Grinvaldas, — Vokiečių nelaisvėje. D-ras D. P. Nikolskis, — Mūsų belaisvių sanitarinės aplinkybės. N. A. Borodinas, Belaisvių pagalbos organizacija Rusijoje ir užsienyje.

Per paskaitas bus rodomi ir paveikslai

Pradžią lygiai 8 val. vakare.

Svetur.

Maisto vežimas Lenkijon. Šv. Tėvas ir kariaujančių valstybių igaliotiniai tariai apie vežimą maisto Lenkijos gyventojams.

Pranešama, kad esą vilties, jog bus galima vežti Lenkijon iš Amerikos duonos, jei tikrai šv. Tėvas gvarantuotų, kad maistas nebūsių vokiečių sunaudotas saviems reikams. Šiuo klausimu Vatikanas jau pradėjęs tartis su vokiečiais. Vatikanan kreipėsi lenkų šalies šelpimo reikalų komitetas, kurio pirmininku yra Lenkevičius.

Bucharestas. Sofijos žiniomis esąs areštuotas buvęs bulgarų ministeris Genadijevas ir jo draugai. Didėjant opozicijai ir Radoslavovas bijodamas revoliucijos kilimo, carui sutikus, nutaręs pasiliuosuoti nuorosofilų. Parlamento posėdžiams pasibaigus, parlamento pirmininkas Pavčavas kvietęs Kazinon, ten buvęs ir Genadijevas su savo draugais. Išeinant iš Kazino Genadijevas ir jo draugai buvę suimti.

Lozana. „Zeitschrift für ärztliche Fortbildung“ esąs išspauzdintas karo gydytojų Strauso straipsnis. Autorius rašas, kad sanitarinės ir ekonomijos gyvenimo sąlygos užimtoje Lenkijoje esančios nepakenčiamos; siaučianti naujos ligos epidemija, kuria Strausas liepęs pavadinti „alkanąja liga“. Josios apsirėškimai esą tokie: širdies silpnėjimas, mažakraujė, timas ir orsiška apatija.

Kinuose. Kinų pietų gyventojai reikalauja pašalinti Juansikajų, sudaryti naują ministeriją, sušaukti tokį parlamentą, koks buvęs nustatytas respublikos pradžioje, nubausti žmones, kurie buvę patėmyti monarchijos atgaivinime ir reikalauja politikos amnistijos.

Padėjimas kas kart einas blogyn, bet vis dėl to tikimasi, kad Juansikajus susitaikinsias su revoliucijos šalininkais.

Karas.

Rusų vakarų fronte. Po artilerijos šaudymo, vokiečiai bandė prisiartinti Ikskiulio stiprumų, bet buvo atmušti.

Jakobštato ir Dvinsko rajonuose buvo artilerijos šaudymų.

Į vakarus nuo Narčio ežero priešininkas pradėjo smarkiai šaudyti rusų stovyklas. Po trumpo, bet smarkaus artilerijos šaudymo priešininkas puolė rusų apkasus. Rusų artilerija išvaikė priešininkus ir nuvijo juos atgal į savo apkasus

Kaukazo fronte. Bitliso apy-

linkėje visi priešininko puolimai atmušti.

Į pietus nuo Urmijos ežero sumušti kurdų būriai traukiasi pietų link.

Į vakarus nuo Erzerumo meridijano rusai paėmė naujų turkų stiprumų. Turkai stengėsi atsiimti stiprumas, bet nepasisekė.

Vakarų fronte. Belgijoje Langermarko apylinkėje šaudė prancūzų artilerija.

Tarp Somos ir Uazos prancūzų artilerija suardė vokiečių tranšėjas į vakarus nuo Parvilero.

Argonuose prancūzai išsprogdino keturias minas.

Rankinių granatų mūšyje prancūzai paėmė pietines dalis dviejų duobių Kurt-Soso apylinkėje.

Į vakarus nuo Maaso upės vokiečiai smarkiai šaudė „304“ augstumą Eno ir Mortomo rajone.

Į rytus nuo Maaso upės ir Vevrėje vidutinio smarkumo artilerijos šaudymai.

Verdeno apylinkėje kovo 31 d. naktis praėjo ramiai. Rengiantis puolimas vokiečiams nenusisekė. Prancūzų artilerija neleido vokiečiams išeiti iš apkasų. Prancūzai šaudė priešininko kariuomenę Malankuro girioje.

Anglų fronte. Kovo 31 d. naktį anglai užpuolė priešininko tranšėjas netol Rištovo ir Lavu'o. Anglai turėjo pasisekimų.

Į vakarus nuo Pilkemo—Ipro kelio priešininkas tris kartus puolė anglų apkasus. Pirmu puolimu vokiečiams pasisekė atimti anglų kelias tranšėjas. Vienok ūmai buvo išmušti. Kiti puolimai buvo atmušti, be to priešininkas paliko prieš anglų apkasus 25 žmones užmuštus ir paimta trys nelaisvėn.

Šioje apylinkėje anglai šaudė vokiečių apkasus.

Sent-Eluos apylinkėje priešininkas smarkiai šaudė. Sužinota, kad šioje vietoje kanados kareiviai priešininkui padarė daug žalos.

Belgų fronte. Ramu.

Italų fronte. Ledro slėnyje italai pasislunko priešakin augstumose į šiaurę nuo Rio-Ponalės. Italų pėstininkai padėdant artilerijai paėmė liniją stiprių priešininko apkasų ir redutų. Paimta 25 žmonės nelaisvėn.

Apylinkėje tarp Ečo upės ir Bremtos ir Izonco srityje buvo smarkių artilerijos šaudymų.

LAISKAS REDAKCIJAI.

Daugelio buvusių spektaklyje kovo 27 d. vardu tariau padėkos žodį „Petrapilio Lietuvių Dramos Muzikos Kuopai“ už taip gražų suvaidinimą — „Živylės“. Lietuvių senovės istorijos gražus ir garbingas paveikslas visiems padarė gilų įspūdį ir pasiliko giliai įstrigęs širdyje „Živylės“ Tėvynei pasiaukojimo pavyzdys. Visi po vaidinimo grįžome namo patenkinti ir nešini po gerą glėbį vienybės energijos.

Ten buvęs.

Pranešimas.

Reformatams pamaldos su Komunija.

Petrapielyje: balandžio 3 d. 2 val. reformatų bažnyčioje (Morskaja 62).

Ribinske: balandžio 7 d. liuterių bažnyčioje.

Jaroslavlėje: balandžio 8 d. liuterių bažnyčioje.

Kostromoje: balandžio 9 d. liuterių bažnyčioje.

Maskvoje: balandžio 11 d. 11 val. prancūzų reformatų bažnyčioje, Pokrovskij bulvar, Malyj Trechsviatelskij pereulok 5.

Tverėje:

balandžio 12 d. 11 val., liuterių bažnyčioje.

Redaktorius-Leidėjas Martynas Yčas.

Giminės ieško šių žmonių:

1. Meškėniūtės Elenos, Juozo duk., 13 m.
2. Meškėno Juozo, Juozo sūn., 75 m.
3. Meškėniūnės Juzės, 56 m.
4. Meškėnų levos.
5. Meškauskio Kasparo, Jurgio sūn., 50 m.
6. Kun. Mykolo Migauskio.
7. Mižinskių Onos. Mikalojaus duk., 26 m.
8. Mižinskiūnės Uršulės—Petronėlės, 58 m.
9. Mizaro Andriaus, Vinco sūnus, 58 m.
10. Mikalausko Prano.
11. Mikoliūnų Onos.
12. Mikoliūno Antano, Antano sūn., 45 m.
13. Mikoliūnų Elenos, Stepono duk.
14. Mikoliūno Kazimiero, Stepono sūn.
15. Mikoliūno Stepono.
16. Mikoliūnų Juzės, Stepono duk.
17. Mikelėno Jono, Andriaus sūnus, 45 m.
18. Mikelskio Igno, 49 m.
19. Mikolaičių Onos, Mykolo duktė, 28 m.
20. Kun. Vinco Mikolaičio.
21. Mikolaičių Julijanos, Viliaus duk., 30 m.
22. Mikolų Marcelės, 20 m.
23. Mikolaitės Juzės, 15 m.
24. Mikolajūno Juozo.
25. Mikolajūnų Zofijos.
26. Mikonių Uršulės, Lauryno duk., 46 m.
27. Miknevičių.
28. Mikulėnų Onos, 45 m.
29. Mikulėnaitės Stefanijos, Kazimiero duk. 5 m.
30. Mikulėnų Juzės, Justino duktė, 32 m.
31. Mikūnų Pranės, Vaitiekaus duk., 50 m.
32. Mikutėno Karoliaus, Prano sūn., 56 m.
33. Mikutavičiaus Antano, 32 m.
34. Mikšių Valerijos, 20 m.
35. Mikšių Emilijos.
36. Mikšių Julijanos, 17 m.
37. Mikštavičių Joanės, Adomo duk., 31 m.
38. Mikšaičių Liudvikos, 17 m.
39. Mikiukščio Juozo.
40. Milašio Justino.
41. Miliauskio Antano, Šimo sūnus, 23 m.
42. Miliauskio Antano, 50 m.
43. Miliauskio Edvardo, Simano sūn., 44 m.
44. Milišūnų Onos, 18 m.
45. Milišūnaitės Emilijos, 13 m.
46. Miliauskio Vinco.
47. Milišūnų Julijos, 40 m.
48. Miliukų Domicėlės, Juozo duk., 24 m.
49. Miliukščio Igno, Kazimiero sūn.
50. Miliulių Vladislavos, Prano duk., 25 m.
51. Minialgos Mato, Juozo sūn. 45 m.
52. Minevičių Elzbietos.
53. Minikauskių Teklės.
54. Minikienės Onos, 58 m.
55. Mirinų Onos Julijono duk.
56. Mirino Jono, Julijono sūn.
57. Mirinų Liucijos, Julijono duk.
58. Mirinų Rozalijos.
59. Mirino Julijono.
60. Mirino Jono, Jono sūn. 53 m.
61. Mirončikų Zuzanos, 23 m.
62. Mirono Juozo, Jono sūn.
63. Mirecko Juozo, Mykolo sūnus, 40 m.
64. Mesevičių Anėlės, Povilo duk., 22 m.
65. Misevičiaus Alfonso, 20 m.
66. Misevičių Onos Kasparo duk.
67. Misevičiaus Domininko.
68. Misevičiaus Jono, Alenksandro sūn.
69. Misevičių Michalimos.
70. Misevičių stefanijos 23 m.
71. Misevičiaus Julijono.
72. Miseliūnų levos, Kastanto duk., 36 m.

73. Miserevičiaus Juozo, Juozo sūn., 25 m.
 74. Misiukevičiaus Jurgio.
 75. Misiūno Aleksandro, 17 m.
 76. Misiūnų Anelės, Juozo duk. 30 m.
 77. Misiūnų Malvinos, Juozo duktė, 27 m.
 78. Misiūnų Marijonos.
 79. Misio Vinco, 60 m.
 80. Michailionio Stanislovo, Kristupo sūn. 60 m.
 81. Mitkų Gendrutos, 45 m.
 82. Mitkaus Lauryno, 52 m.
 83. Mitkaus Stanislovo, Lauryno sūn., 28 m.
 84. Mitraso Mykolo, 46 m.
 85. Mituzų Veronikos.
 86. Michailauskio Juozo, Ksaverio sūn., 30 m.
 87. Michalavičiaus Valentino.
 88. Michalavičiaus Jono, Mykolo sūn. 27 m.
 89. Michalavičių Marcelės, Mykolo duk., 19 m.
 90. Michalaukų Marijos.
 91. Michalaukų Motiejaus, Jokubo sūn., 70 m.
 92. Miklaševičių Lucijos, Motiejaus duk., 38 m.
 93. Miknevičių Antaninos, Motiejaus duk.
 94. Miknevičiaus Boleslovo, Juozo sūn., 14 m.
 95. Miknevičaitės Elžbietos, 19 m.
 96. Miknevičiaus Juozo, Kazimiero sūn.
 97. Miknevičiaus Igno, Juozo sūn., 17 m.
 98. Mikalauskio Antano, Igno sūn., 23 m.
 99. Micevičiaus (Misevičiaus) Antano, Mykalojaus sūn., 46 m.
 100. Micevičiaus Boleslovo, Liudviko sūn., 13 m.
 101. Micevičaitės Valerijos, Liudviko duk. 16 m.
 102. Micevičiaus Jono, Liudviko sūn. 20 m.
 103. Micevičiaus Jono, Jurgio sūn., 45 m.
 104. Micevičiaus Liudviko, Juozo sūn. 45 m.
 105. Micevičių Zofijos, Jurgio duk.

Nuo Administracijos.

1. Dar kartą paaiškiname, kad dėl brangumo poperio ir laikraščio spausdinimo todėl skelbimų veltui nededame, o atsiųstus skelbimus be pinigų atiduodame Pabėgėlių rašymo ir žinių teikimo biurui.
2. Rašant Administracijai skelbimą arba siunčiant prenumeratą, prašome rašyti tik patį reikalingą vardus, pavardes ir adresą — trumpai ir aiškiai.
3. Mainant adresą, prašome kartu siųsti senąją adresą juostelę ir 20 kapeikų.

Jurgis RAČIUNAS ieškau brolio kun. P. Račiono, gyvenusio paskutiniu laiku Garlevoje, Suv. gub., jei kas žino prašau pranešti: Voronež, Губернская чертежная. Рачунас. 568—1

Kareivis JURGIS VILANIŠKIS, Kauno gub., Zarasų apskr., Duokiškio parap., ieškau giminių ir pažįstamų. Adresas: gop. Витебск, Виленская Караульная Команда. 566—1

MYKOLAS ir VLADAS ŽVIRBLIAI iš Užunevičių sod., Raguvos vals., Ukmergės apskr., ieškame tėvo Tamošiaus, giminių ir pažįstamų. Adr.: Минск, почтово-телеграфная контора. Страховой отдѣл. 567—2

Cecilija Grinienė Kauno gub., Šiaulių apskr., Joniškio parap., ieškau giminių ir pažįstamų. Adresas: Витебск, Новомонастырский 7. Литовский Комитетъ. 539—2

Motiejus JILTUTIS ieško Petro Rakausko ir Adomo Sinkevičiaus iš Šančių Kauno priemiesčio. Kas žino, prašau pranešti: г. Вилья, Лифа губ., Мирная ул., д. Муха. 548—2

Kun. BIČKAUSKAS prašo visur lietuvių Komitetų ir atskirų žmonių pranešti, jeigu kas žino, kur apsigyveno Bičkauskų šeima Vilniaus gub., Trakų apskr., Žaslių parap., iš Prazariškių. Adresas: Ярославль, Молодская ул. д. 3, кв. 3. 540—1

Domicelė Kuzminskytė Kauno gub., Panevėžio apskr., Pūpėnų val., ieškau giminių ir pažįstamų. Adresas: Курганъ, Тобольской губ., Александр. ул., д. Анны Кумжа. 541—1

Jonas Kregždė Kauno gub., Panevėžio apskr. Biržų par., Lyglaukių kaimo, ir Kazimieras Jukna Kauno gub., Zarasų apskr., Panemunėlio par., iš Bimbų kaimo, ieškome giminių ir pažįstamų. Atsiliiepkite! Ст. Сасово, Тамб. губ., Моск.-Казан. ж. д. Больничная ул., д. Моисеевой. 542—1

Krisius Undzėnas iš Mideikių sod., Panevėžio apskr., ieškau giminių ir pažįstamų. Adresas: Ст. Сасово, Тамб. губ., Моск.-Казан. ж. д., домъ Чирикова. Х. И. Ундзена. 543—2

Morta Drevinskienė, ieškau savo dukters Elžbietos Drevinskaitės 28 m. Kauno gub., Biržų par., Mideikių sod. Adresas: Ст. Сасово, Тамб. губ., Моск.-Казан. ж. д., домъ Чирикова. 544—2

DOMININKAS MALINAUSKAS iš Šlynakiemio sod., Punsko par., Seirų vals., Suv. gub., ieškau savo tėvo J. Malinausko su šeima ir uošvio Adomo Agurkio su šeima. Visi iš Šlynakiemio sod. Adresas: Могилевъ губ., Ново-Базарная ул. д. 11. 545—1

A. ALIŠAUSKAS, Gražiškių k., Balbieriškio vals., Marijamp. apskr., prašo giminių ir pažįstamų atsiliiepti: Смоленскъ, Витебская шоссе 132. Заводъ „Вилия“. 546—4

Farmaceutai ir drogistai, gyvenusieji ir manantieji naujai apsigyventi Lietuvoje po karo, kreipkitės šiuo reikalu: А. ГЕРДВИЛЬС, Покровскій пер., д. 10, гop. ВОРОНЕЖЪ. 446—1

ANTANAS VITKAUSKAS iš Palsvalio, prašau atsiliiepti visų pažįstamų, draugų pabėgėlių. Петроградъ, Песочная ул. д. 29, кв. 19. 286—1

D-ras J. BUTAUTAS prašo pažįstamų pranešti jo tėvams, likusiems Kauno gub., Kimalių dvare (Kelmės pašta), jog jis gyvena Petrapilyje su šeima ir yra sveikas ir prašo pranešti jam apie sveikatą jo tėvų. Amerikos lietuvių laikraščius prašo atsispausdinti. 548—3

Jau galima pirkti Lietuvių dailininkų atvirukų (yra ir velykinių). Galima gauti: Petrapilyje Dvasios Reikalų Sekcijoje, Baskovo gatvė 29—4; Maskvoje pas S. Jackevičių, Srietenska, Seliverstov per. 4—6; Voroneže pas Liet. Komiteto raštininką J. Motuzą; Saratove pas Liet. Komiteto sekret. J. Dailidavičių. Leidėjo adresas: žiūr. „Liet. Balso“ № 27. 549—2

Pranciškus VALTERIS, kareivis, ieškau savo motinos ir kitų namiškių iš Salocių parap., Kauno gub., Vilkinės viensėd. Kas žino, prašau pranešti: Полоцк, Полоцкая 1-я сводная Караульная команда. Ф. Вальтеру. 550—1

JONAS ŠUKIS ieškau motinos, brolių ir seserų, Ukmergės apskr., Salų parap. Adresas: Витебск, Полоцкая от. хлѣбопекарня № 2. Д. В. окр. 551—1

Jurgis Vėgis, Kauno gub., Biržų parap., Kilučių sod., ieškau tėvų ir pažįstamų. Adresas: Ст. Лягово, Петрог. губ., Соколовская ул. 63. 558—2

ANTANAS PIETARIS ieškau savo motinos Ievos, giminių: Ievos Bilbakintės, Jono Gudymo ir pažįstamų iš Veiverių kaimo, Suv. gub. Adr.: гop. Минскъ, Всероссійскій земскій союзъ, Завѣдующ. питат. пунктомъ. 552—1

JONAS BABILASKAS iš Jansaulos dvaro, Šimberkų par., ieškau giminių ir pažįstamų. Adresas: Село Рамза, Пензенской губ. 553—1

S. JONAITIS, Pažerių sod., Šeduvos par., Kauno gub., ieškau giminių ir pažįstamų. Adresas: Смоленскъ, Б. Энгельгар. д. № 25/13. 554—1

MARIJONA JAKŠIENĖ iš Panevėžio, Kauno gub., ieškau tėvo Stepono ir sesers Onos. Adresas: Смоленскъ, М. Энгельгар. д. Крамарича. 555—1

Jurgis VARATINSKAS, Kauno gub., Svedasų parap., Daunaikių sod., ieškau brolių ir seserų: Петроградъ, В. О. 21-я линия, д. 8, кв. 2. 556—1

Viktoras LEONAS ieško Šidla- viškių. Atsiliiepkite! Петроградъ, Милонная № 1. 557—1

Adomas Dundzila, ieškau saviškių: M. Kriaučiūno, Marijamp. apskr. felferio ir iš Iglaukos Suv. gub. Vinco Živelio, Jono Račiukaičio su žmona, Viktorijos ir Katarinos Živeliškių, Petronelės Kardišauskienės ir jos vyro. Adresas: Петроградъ, Басковъ пер. 29, кв. 10. „Lietuvių Balso“ Administracija. 559—1

Kareivis VINCAS GABRYS ieškau savųjų iš Kauno gub., Remygalos parap., Viekgalių sod. Adresas: гop. Витебскъ, Виленск. Ол. в. 559—1

Kareivis Antanas JANULEVIČIUS iš Varnupių kaimo, Suv. gub., ieškau savo tėvų, giminių ir pažįstamų. Adr.: Невель, Вит. губ., 102 желѣзно-дорожная раб. рота. 276—1

Marijona Kizunaitė, Kauno gub., Panevėžio apskr., Remygalos par., Kutiškių dvaro, ieško brolio Simano kareivio ir giminių. Adresas: г. Торонецъ, Псковской губ., Зеленая ул. д. Тов. Никифорова. 560—2

Morta STIEBRAITĖ iš Biržų, Kauno gub. ieškau savo tėvo Jurgio, draugų ir pažįstamų. Adresas: Баку, Русское 0-во, Всеобщая Компания электричества. М. Ю. Стiebe. 564—2

Petras DAUNORAS Armoniškių k., Jurgis BEINARAVIČIUS Pajėsio, Stasys PETKEVIČIUS Garlevo, Suv. gub., Marijampolės apskr., ir Sergijus CESNA iš Kalvarijos ieško giminių ir pažįstamų. Prašoma atsiliiepti adresu: Могилевъ на Днѣпрѣ, Соборный оврагъ № 17. 562—2

Pranciškus MATIUKAS ieškau brolių Jono ir Justino, Kauno gub., Ukmergės apskr., Salų parap., ir sesers Anelios iš Indriniškio miestelio. Adresas: гop. Могилевъ губ., Береговская ул., д. Терентево. 563—2

Kas nori surasti Amerikoje savo gimines, paskelbkite savą adresą Amerikos Lietuvių Dienraštyje „KATALIKE“.

Šis karas padarė didelę suirutę Lietuvoje ir apskritai lietuviuose. Daugelis lietuvių iš anapus vandenyno yra pametę visus ryšius su savo pažįstamais ir giminėmis Amerikoje. Mes pasisiūlom patarnauti Rusijos lietuviams. Mes apsiimame DYKAI SKELBTI lietuvių pabėgėlių paieškovimus, kurie nori vėl susijoniti su savo giminėmis ir pažįstamais Amerikoje. Paieškovimai, kiek galint, turi būti trumpi, pridėjus smulkių žinių apie ieškamuosius. „Kataliko“ adresas: „Katalikas“, 3249—53 So. Morgan str., Chicago, Ill. U. S. America. 5

Vladas NAVIKAS ieško savųjų, giminių ir pažįstamų iš Kauno gub., Anykščių parap., Užežerių sod.

Alfonsas DAUNORAVIČIUS ieško savo tėvėlių, giminių, pažįstamų ir brolių iš Kauno gub., Panevėžio apskr. Adresas: ст. Мушкетеро, Покровский рудникъ № 9, близъ О. В. Д. 565—1

Visų, kurie surado per laikraščius skelbimus savo šeimynas, gimines, pažįstamus ir draugus, prašoma pranešti jų adresus Centraliniam Liet. Komiteto Inform. ir Registr. Biurui: Петроградъ, Басковъ пер. 29, кв. 2.

Reikalinga tarnaitė. Algos 6—8 rub. mėn. Караванная 14. 13. 561—1

Ieškau PETRO BARTNINKO, Šventezerio kaimo, Seinų apskr., ir pažįstamų. Atsiliiepkite! Дубровна, Мор. губ. Ре. Бударка (Juozui Bartninkui). 510—2

Pr. Jonas MILAŠIUS ieškau tetulės Stanislovos Plunksnytės iš Šiaulių miesto. Adresas: Петроградъ, Вас. Остр., 11 линия д. 14. Жилинскому (для Ивана). 511—1

FROMERTAS ALBERTAS iš Nendrinių, Antanavo vals., Marijampolės apskr., Suv. gub., ieškau motinos Emilijos, sesers Matildos ir pažįstamų. Adresas: гop. Воронежъ губ. Литовский Комитетъ. 488—2

Domicelė SAUSERAITĖ Užleknių sodžiaus, Telšių apskr., Kauno gub., Plungės parap., ieškau tėvų, brolių ir seserų bei pažįstamų. Adresas: Петроградъ, Забалканскій пр. 30, кв. 34. 382a—2

Antanas AVIŽENAS iš Anykščių m., Kauno gub., malonėčiaus susirašinėti su giminėmis, draugais ir pažįstamais. Петроградъ, Курляндская 6, кв. 6. 499—1

Kun. A. ŠERNAS ieško Kašeliškių Stanislovo Dagio. Prašoma atsiliiepti, ir kas žino, pranešti adresu: Петроградъ, Васковъ пер. 29—10.

Kun. A. Šernui. 504—2

Kazys P. ADOMAITIS, Šiaulių m. krautuvininkas apsigyvenau Petrapilyje: В. О. 7 линия, д. 10, кв. 26. 360—1

Julė Garbauskaitė iš Mintaujos, ieškau mintaujiečių: Kazio Markevičiaus, Stasio Dūdos ir Juozos Jonulienės. Adresas: Саратовъ, Дворянская 39. Литовское Обществіо. 477—1

Ieva ČERNAUSKIENĖ Marijampolės apskr., Suv. gub., ieškau sūnų Jono kareivio ir Andriaus su moterimi. Adresas: Петроградъ, Клинскій пр., уголь Бронницкой 22/18, кв. 11. 481—1

STATULEVIČIAUS NARBOS (Jokymo sūnaus) ir jo sūnaus Vitaliaus, gyvenusių Gardino gub., Pružanos arba Bielsko miest., ieško Antanas Navadnicėnas. Adresas: Петроградъ, Караванная 14—13. Žinančių labai maloniai prašau pranešti. 497—1

Vincas POMPALAS, ieškau Mikalauskų, Jankauskų, Veiverių ir kitų giminių bei pažįstamų. Adresas: Полоцк, Азаровская ул., 56. Литовский Комитетъ. 495—2

PIJUS KRIŠČIONAS iš Šelmių k., Vilkaviškio valsėd., parap. ir apskr., Suv. gub., apsigyveno pas stud. J. Dailidavičių ir ieško brolių Danieliaus, Jono ir Stasio, gyvenančių Amerikoje Detroit. Adresas: Саратовъ, Конотантиновская ул. 41—3. 373—2